

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cursus Biennalis Studii Canonici, Sive Succincta Et
Methodica Sacrorum Canonum Explanatio**

Engelhard, Johann Martin

Moguntiae, 1700

Titvlvs XXXI. De Regularibus & transeuntibus ad religionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63255](#)

sarum solemnia, & hæ oblationes voluntariæ sunt, non præceptæ ceduntque parocho, si fiant in Ecclesiâ parochiali, vel capella intra limites parochiæ existente; si in alia ecclesia, cedunt ejus prælatorio; vel ipsi altari, si ejus intuitu fiant. *can. quia. Sacerdotes. c. 10 q. 1. vallens. b. t. §. 2.*

TITVLVS XXXI.

De

Regularibus & transeuntibus ad religionem.

QUÆRES 1. Quid sit regularis? Respond. Regularis à regula dictus seu religiosus est ille, qui per remissionem professionis sub observantiâ certæ & à S. Pontifice approbatæ regulæ superiori se subjecit, & ad tria vota substantia, paupertatis castitatis & obedientiæ se obstinxit, differt à Monacho, quod Monachus non à regulâ tantum & votis Regularibus sed insuper à solitudine & vita contemplativa dicatur; ex quo patet nomen hoc non convenire illis, qui assidue inter homines versantur & nimiis curis ac negotiis sacerularibus distrahitur.

QUÆRES 2. Quot modis quis regularis sive religiosus efficiatur? Respond. Duobus modis fiunt regulares videlicet. *Primo*, oblatione vel devotione parentum, si pater vel mater, filium vel filiam impuberem monasterio tradat, qui tamen aveniente pubertate optionem habent devotionem parentum approbandi vel ad facultatem redeundi & secundò,

tundō, professione propriā; can. monachum, cap. 12. h. t.

QUÆRES 3. Quid sit professio & complex? Respond. Professio est promissio certæ religionis, quæ sit vel expressè vel tacitè; expressè quis pubes nominatim se alicui religiōni devotus ad manus superioris, aut professionem ante factam expressè ratam habeat; tacitè vero, si quis aliter quam verbis v. gr. gestatione habitus regularis per annum professionem declarat; quod tamen hodiū per Concil. Trid. sess. 25 c. 15. de regul. correctum est; utpote quod decrevit ne in quacunque religione emittatur professio ante expletum 16. ætatis annum, professionem prius factam declarans nullam.

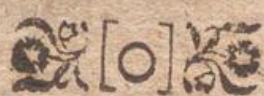
QUÆRES 4. An quis professione factam clamare, & ad libertatem redire possit? Respond. Affirmat. Si videlicet reclamans iustam causam haberit, v.g. si metu etiam reverentiali, minis tamen coniuncto ad ingrediendam religionem inducitus fuerit. Trid. sess. 25. cap. 18. de regul. quæ causæ intra quinquennium coram superiori deducti, lapsus autem quinquennio, nequaquam admitti debent. Trid. cit. sess. cap. 19.

QUÆRES 5. Quænam requirantur, ut professio sit valida? Respond. Ad valorem professionis requiritur: *Primò*, ætas legitima, id est 16. anni completi. *Secundò*, lapsus anni probationis. *Tertiò*, ut profiteri volens sit sui Juris non alteri subjectus. *Quartò*, libertas omnimoda in proficie, professio enim metu facta non tenet. *Quintò*, consentus capituli, nec sufficit consilium tantum. *Sexto*, obligatio ad vota substantialia. Trid. sess. 25. c. 18. de regul. cap. 6. de his quæ sunt, à præl.

QUÆRES

QUÆRES 6. An ætas ad valorem professionis requisita debeat esse integra & completa? Resp. Anni tam probationis quam ætatis debent esse integræ & completi, currunt enim de momento in momentum, uti docet *Barbos. de offic. Episcop. alleg. 101. num. 22. ex Trident. sess. 25. c. 15. de regulari.* ad valorem professionis requirente, ut novitius dicendum sextum ætatis annum expleverit, & in probatōne steterit, non minori tempore quam per annum, quod ante ultimi momenti lapsum verum non est. Ratio est quia quoties certum tempus in favorem alicuius ad subeundam maturius obligationem designatur integrum esse debet *arg. l. 3. §. minorem ff. de minoribus*, cum ergo anni integritas à *Trident.* requisita sit in favorem profitentis, ne temere & non satis consideratè ad subeundas religionis asperitates obligetur, integer & ad momentum completus annus esse debet.

QUÆRES 7. An probationis annus possit esse interruptus, an vero requiratur continuus? Respond. Annus probationis debet esse continuus non interruptus, unde qui anno probationis non expleto noviciatum deserit, eum de novo inchoare debet. *Panorm. & Barbos. in cap. ad Apostolicam. b. t.* quod si quis anno probationis expleto, vel sponte exierit, vel dimissus fuerit, noviciatus repetendus erit, si notabilis mutatio intervenerit, vel tempus longum; Secus si intrâ breve tempus ad eandem religionem redire velit.

TITU.